

Az idegen

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIX. évfolyam, 51-52. szám, 2025. december 18.

Tárcatár 2025 - A búcsú

TEMATIKUS PRÓZA-ÖSSZEÁLLÍTÁS

1992-ben, 33 éve indult az Élet és Irodalom Tárcatára, ami jelenleg az ország legrégebben működő tárcarovata. Széky János vezette akkor a prózarovatot, utána tizenöt évig Dérczy Péter gondozta az írásokat. A hagyomány szerint minden évben három új szerzőt kérünk fel, hogy - Szív Ernő mellett - egy éven át, havi rendszerességgel írjon a „vonal alá”. **2025-ben Gurubi Ágnes, Szil Ágnes és Zalán Tibor írásait olvashatták.** Szívből köszönjük, hogy velünk voltak! Jövőre három új szerzővel folytatja a Tárcatár négyesfogata. Hogy kik ők, maradjon a januári számok meglepetése.

Pál úr akkor meglátta. Persze sokszor látta már, de látni és meglátni nem ugyanaz. Meglátni valami részvételt, cselekvést, aktivitást jelent. Látni csak annyi, hogy nézni valamit. Hajnali öt körül történt. Éppen a tetőablaka fölött állt. Pál úr szeme valamiképpen föl pattant, és nem tudott másra nézni. A halált is így képzelte el. Csak ennek a fordítottjaként. Fekszik hanyatt az ember, és nem pattan fel a szeme. De most még élt, feküdt hanyatt, nézett felfelé, és meglátta rajta, amit azelőtt soha, illetve egyszer. Akkor. És abban sem lehetett biztos, hogy őt látta most ott.